

Aavisteita rakkauden rajalta

runoja

Markku Heino

Aavisteita rakkauden rajalta

Markku Heino

Aavisteita rakkauden rajalta

Omistettu

Tiialle, rakkaalleni

"Silmäni eivät ole aina sydämeni,
sydän silmäni -

näen silti rakkauden tien

lämpöni sieluusi,

valostasi kiitos!"

© 2014

Kustantaja: BoD - Books on Demand, Helsinki, Suomi
Valmistaja: Books on Demand GmbH, Norderstedt, Saksa

ISBN: 978-952-498-693-9

Jäätanssisi

Viillät jäätä, jossa asuu vuosien taika.

Sävel putoaa kirkkautta kumpuavan areenan pintaan,
lyö pyöreistä laidoista takaisin.

Uneksut, näet kaikki tulevat pyörteet.

Kauneutesi jännittyy ja puhallut liikkeelle.
Järjestät kiiltävät haaveet
muistoihin saduista joihin uskoit!

Näen kuinka leijut kolmen akselin ympäri,
laskeudut kiireettömällä voimalla
ja kierrät uuteen piruettiin,
kaikkien aistien vaakohin.

Jarrutus, seis, poljennon vaihto,
suorituksen hehku,
osut vienneilläsi ja vauhtipotkuilla rytmien kielekkeille.
Jää rätisee iloa, soi huuraisena huiluna kunniaa.

Unohdin, että aluksi silmäni hengittivät pukusi sävyjä
ihollasi ja vartalosi ihmeellistä sähköä.

Et tee hymyä loppuun, vaan naurat joka solullasi,
näen kasvoiltasi miten yleisö tietää mihin heidät veit!

Rumpukalvoni raikuvat rakkaudesta!

Kesäsi minussa

karuun
maisemaan
tapetoin
itseni

syksy
ja talvi
riitelevät
miten
piestä
aikomukseni

lämpösi
railo
pimeän
rajussa

kesäsi
minussa
lujana

pysyn,

ulvon
sateet
takaisin
puhuripilviin

Komeettakepponen

Puhallus yli vaiston ja unen suunnan.

Helpolla lennolla hämmensin tähdet.
Asettelin astrologien ajatuksille komeettakepposen,
kutitin kuun kaaren kääkkäräksi.

Oinaalla ja härällä vinkeä uusi kehä.
Rapu raksii mitä taivaankannesta irti saa.
Kalat koikkelehtii sikin sakaroiden keskellä valaan
varjoihin.

Muut merkit siinä luulossa,
että aamu on viety pisaroina päivän rantaan.

Pitävät hulvatonta pulinaa nämä raukeat
taivaankappaleet,
kepposiaan täynnä.
Kerrankin saavat väläytellä avaruuden toisia peilejä,
muita portteja kuin pihapiirin valoveräjiä.

Sieluni rauhasta kekkuleille säteille kerron,
vähän tanssissa asettuvat,

kuhisevat siitä mikä miehen karvat pörhistää.

Onnen rintamilta

Ihmisiä eri onnen rintamilta etsin,
tervehdin.

Iloitsen uusista hymyistä.

Tämän hetken naurut
sopivan kuplivina jaettaviksi.

Ja tuulen kutitukset,
tanssivan juhannustulen rotina
ja kaikki muu kaunis,

niistä haluan kuulla ja kertoa!

Vanha neuvo

Mummon hymyn köyräämänä
kannattelen neuvoreppua.
Siitä miten lätisyttää
syksyä menemään,
alkaa talvi,
rutustella kaamos karun kaveriksi.

Ne niitä ihon neuvoja,
ettei uurteille lyö heti käsiä,
rypytä roisiakaan runoa.

Loistavilla kylmillä muotoilen
pakkasruusun poimut tähtipimiössä,
siellä kristalli ja jään hilpeä kulho.

Sielu on liian lämmin hipaistakseen
huuran loistetarhaani,
ylätaivasta kuulostellessa
tunnen suudelmasi,
alla talven metkut.

Poudan pehmyt poskillani
otan huulesi vastaan.

Kiivetessä

Kiveä pitkin, ylös.

Kireällä kiinni
ohuessa yläilmassa.

Kevyt lähtö maasta,
korkealla niin raskas.

Ajatuksista kiinni
jään halkeamissa.

Paras ote sinusta kiinni.
Sujuu ilman sanoja.

Siirrän itseni vuoressi turvaan.

Kuvat Merja Simberg

ISBN: 978-952-498-693-9

www.bod.fi

BoDTM
BOOKS on DEMAND